

forbrug og få nedbragt den offentlige gæld, som de kommende generationer desværre nu skal slås med.

Men det vigtigste i forliget er for Venstre, at den tvungne opsparing ikke længere er en bruttoskat, og at vi samtidig nu kan se, at Venstre og Det Konservative Folkeparti får den præmiering af frivillig privat opsparing, som vi har arbejdet for, og som er en af Venstres mærkesager.

I Venstre ønsker vi nemlig at motivere folk til at spare op, så de kan klare sig selv længst muligt. For lige så vel som Venstre ønsker, at det skal kunne betale sig at arbejde, ønsker Venstre naturligvis også, at det skal kunne betale sig at spare op og specielt til livsnødvendige behov som, i dette tilfælde, boliger.

I Venstre er vi ganske vist klar over, at dette forlig og denne boligopsparing kun gælder for 1998, men vi mener også, at det nok kommer til at passe meget godt, for så har vi jo haft et folketingsvalg, og så kan ordningen jo i 1999 gøres permanent af en kommende borgerlig-liberal regering.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg forstår, at Venstre er interesseret i at nedbringe den offentlige gæld, og derfor vil jeg spørge, hvordan det så harmonerer med, at Venstre her foreslår en opsparingsform, som øger statens underskud i og med, at der mistes et skatteprovenu, og om Venstre kan erklære sig enig i, at hvis vi regner med, at folk i dag har pengene stående til 6 pct. i en obligation og bare flytter dem over i en boligopsparing, så får vi et kæmpemæssigt skattetab, fordi man ikke længere skal betale skat af renterne, og dermed får vi jo ikke en begrænsning af forbruget, men derimod en øgning af forbruget svarende til skattebesparelsen.

Jens Hald Madsen (V):

For det første står der jo i lovforslaget, at det skal undgås, at der kan opstå spekulation i at overflytte pengene fra den ene konto til den anden, og for det andet er det jo sådan, at hvis pengene er målrettede til noget, der er så livsnødvendigt som boliger, mener jeg rent faktisk, at det er et meget godt grundlag for at give unge mennesker en mulighed for at spare op til deres fremtidige bolig og dermed undgå, at de skal belaste staten senere hen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen det virker ikke, som om hr. Jens Hald Madsen har læst lovforslaget og bemærkningerne, for af bemærkningerne fremgår det, at 85 pct. af de penge, der kommer ind på denne skattelettede boligopsparingskonto, stammer fra eksisterende opsparing, og at man regner med, at kun 15 pct. er ny opsparing.

Så i praksis er det altså i virkeligheden stort set ikke nogen ny opsparing, men bare sådan, at man nu siger til dem, der i forvejen har penge, som de kan flytte fra én konto til en anden: Vi giver jer en skattefordel.

John Vinther (KF):

Jeg kan ikke dy mig for at sige til hr. Frank Aaen – og det ved hr. Frank Aaen udmærket godt – at det jo ikke er ganske utænkeligt, at der flyttes rundt på opsparingskonti på denne måde. Men hr. Frank Aaen kan jo ikke komme uden om, at vi med dette forslag i hvert fald sikrer, at man så flytter fra åbne opsparingskonti, hvor man kan forbruge pengene, til bundne opsparingskonti, hvor man ikke kan forbruge pengene, og det er jo det, der har været sigtet med hele lovforslaget.

Lovforslaget er jo, som det står i bemærkningerne, og som også både den socialdemokratiske og Venstres ordfører har været inde på, en udmøntning af det forlig, der er indgået mellem på den ene side Det Konservative Folkeparti og Venstre og på den anden side regeringen.

Det Konservative Folkeparti er tilfreds med aftalen, og vi er særdeles tilfredse med, at det også lykkedes at få indført en opsparingsordning, hvor folk på helt frivillig vis motiveret ved en skattefritagelse kan spare op til egen bolig. Det synes vi er positivt, og vi kan anbefale lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare spørge den konservative ordfører, om det kan bekræftes, som det fremgår af bemærkningerne, at der sker en – ifølge lovforslaget – meget, meget beskeden meropsparing, nemlig en meropsparing på 15 pct. ud over den, der er i forvejen.

Og er det ikke meget dyrt, at staten skal tabe skatteindtægter, som her er anslået til 50 mio. kr. – jeg tror nu nærmere, det bliver 100 mio. kr. – for at få en så beskeden forøgelse af opsparingen?